

СТО ГОДИНИ ОТ ПЪРВАТА СВЕТОВНА ВОЙНА

ВМЕСТО УВОД:

Една снимка на войник, пишещ писмо, снимка с достойствата на картина, привлече вниманието ми. Порази ме образът ѝ. Последва и хрумването да разкажа за Голямата война с фотографии, правени от самите воители. А интересът, провокиран от спокойствието и съсредоточеността на войника, пишещ писмо, стана повод за сравнение и опит да потърся и другото лице на войните ни. Защото именно техните снимки пазят и до днес спомена за Голямата война. Защото те са мост към паметта на всяко едно семейство за техните близки, които са участвали в нея.

СТО ГОДИНИ ОТ ПЪРВАТА СВЕТОВНА ВОЙНА

Времето отдавна е заличило следите на окопите, очертаващи разделителните линии по фронтите. След сто години живата памет я няма, за да разпознае и да разкаже за снимките. Единствено краткият текст на гърба на снимката прави възможна тази връзка. Защото времето, по-

над битките им даже. Само паметниците и възпоменателните плочи в пустеещите дворове на църковните храмове и прашните площи пазят още спомена за онези наши войни, там, където са останали завинаги.

Във фотоесетата се усеща духът на войните ни, който е олицетворение на военната доблест, твърдост и самообладание. Фотографиите разказват и свързват събития и действия, които са пример за

непоколебимостта на войните ни в преследването на националния идеал, в отстояването му като позиция. Гордост и поза, независимо, че са статични и далечни, образите и сцените са близки и жизнени. А от кратките текстове, звучат техните съвети и напътствия, с нотки на загриженост, на синовно и бащинско отношение към близките в тила.

Фотоесетата всъщност пресъздават цялата жизненост и човечност на младите

хора, облекли военните мундири, която те показват в кореспонденцията си с роднини и приятели.

Галерията от образи, която се получи, бе пестеливо композирана на фона на широкия обхват на военните действия и местата, където нашите герои са били. Тази многообразна действителност е най-илюстрираната, въпреки нейната грубост и първичност.

Старанието ми бе, както с думи, така и с образите, да обри-

сувам случилото се преди сто години по фронтите и в тила. За да не се забравя и най-вече да се придобие представа за рамката на конфликта и резултатите от него, които всяка една личност е понасяла върху себе си.

Образите на героите /стилизирани в 16 фотоесета/ извеждат на преден план характерните черти на народа ни, както и неговата роля във войната, която вече е история.

*Георги Генчев
Варна*

Обръщение към Валери Симеонов!

От полковник о.з. Иван Апостолов - военен пилот и инструктор Първи клас.

/ ДОПЪЛНЕНО /

Господин Симеонов, Не мога да пиша уважени, защото не изпитвам никакво уважение към Вас. Пиша Ви в учтивата форма, защото това го изисква протокола, а не от уважение.

По телевизията пред целия български народ Ви нарекохте Румен Радев шофьор на самолет. С това Ви обидихте пилотите в целия свят във всички времена.

Но нека говорим за българските пилоти. Известна ли Ви е ролята им в Балканската война? Известна ли Ви е отбраната на София? Известна ли Ви е ролята на българската авиация в опазване на въздушните граници на България по време на Студената война? Известно ли Ви е колко пилоти са загинали при изпълнение на служеб-

ния си дълг? Не Ви е известно, елементарни ми човече. Защото не сте гледали как родители изпращат своите синове. Как съпруги изпращат любимия. Как деца остават сираци. Как мъже си отиват от този свят в разцвета са своята младост и сили. Не знаете какво е напрежението на съпругите, когато мъжете им са на полети. Не знаете колко сълзи са пролели майките на пилотите. На всички пилоти. Това е едно общество, където всички се познават. За катапулта. Знаете ли колко пилоти не са го използвали поради желанието да спасят самолета и са загинали? Знаете ли колко пилоти и са загинали? То не е просто, както Ви се изразяват, дърпаш ръчките и го-

тово. Разбира се, че повечето са се спасили, но използването му е било в краен случай. Вашите познания са твърде ограничени за да разберете, че голяма част от полетите са на границата на човешките физически и психически възможности.

Това са хора, които с чест и достойнство са изпълнявали „Заклех се“. Това са хора останали длъжни на своите родители, съпруги, деца и близки, но не са останали длъжни на своя народ и Родина.

Препоръчвам Ви да прочетете книгата „На границата на възможното“. И не само нея. „Преживяното в небето“ от полковник Пръвчев и много други, написани от пилоти.

Накратко ще опиша себе си, а това е огле-

дало за всеки пилот. Няколко хиляди полета, десетки аварийни случаи, стотици бойни дежурства, излитания по контролни и реални цели и пр.

Г-н Симеонов, ако сте били при мен само в един от тези полети, щяхте да се наакаете. Аз не омаловажавам професията на шофьора. Не се отнасям с пренебрежение към никоя професия. Но ми кажете има ли по-престижна професия от тази на военния пилот?

Аз няма да коментирам Вашето държание в залата. Но Ви заявявам, че на мястото на Президента аз бих Ви казал същото. Дори много Ви е дал. С пълно разочарование от Вас и подобните Ви,

От мен, Иван Апостолов, и подобните ми.

Културният център „Двореца“ регистрира европейска марка

Държавният културен институт „Културен център „Двореца“ в Балчик вече има европейска марка, регистрирана в Европейския регистър, съобщи директорът му Жени Михайлова.

Марката е „Royal Palace Balchik“ и е регистрира-

на за следващите десет години.

Михайлова обясни, че културният институт е пререгистрирал и досегашните марки - Palace Balchik, Regina Maria, Кралица Мария, както и логото на Двореца на български и английски език.

През 2016 г. ДКИ „КЦ „Двореца“ въведе нов сайт с виртуални турове и виртуална карта, които представят информацията на различни езици. Всеки може с виртуален тур да посети мястото, което иска да види, посочи Михайлова. */Б. Т./*

Зимоустойчиви кактуси растат в Университетската ботаническа градина в Балчик

Зимоустойчиви кактуси и сукуленти, които растат на открито в Университетската ботаническа градина в Балчик, издържат на мраз до 30 градуса под нулата, съобщават от парка. Колекцията от атрактивните растения в „Божествената градина“ и „Разсадника“ включва 170 вида, сред

които най-многобройни са от рода опунция, тлъстията, семпервум, юка и други, посочват ботаниците, коментират от Университетската ботаническа градина.

През студената и влажна зима на морския бряг кактусите естествено намаляват съдържанието на влага в листата си, които се сбръчват и

придобиват лилаво-червеникав оттенък. Растенията се отпускат почти до земята, но дехидратацията предотвратява спукването на кактусовите клетки, когато замръзнат. С идването на пролетта хлорофилът се увеличава, кактусите се изправят и красят градината в характерния си зелен цвят. *БТА*